

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 169 din 12.07.2010

Dosar nr: 38/2010

Petiția nr: 958 din 05.02.2010

Petent: B L

Obiect: situație de discriminare bazată pe prevederile Legii 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

I. Părțile

1. Petent

B L cu domiciliul în

II. Procedura de citare

2.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

2.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 1693/02.03.2010 excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentei. Colegiul a pus în vedere petentei că CNCD nu poate anula textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu.

2.3. Colegiul a solicitat petentei să își prezinte propriile apărări față de excepția invocată din oficiu și a acordat termen la data de 12.05.2010. Prin adresa 3646 din 07.05.2010, petenta a comunicat propriile apărări în vederea soluționării dosarului.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin memoriul nr. 958 din 05.02.2010, petenta persoană cu handicap mediu , (sechele poliomielită) consideră că art. 47 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale este un text discriminatoriu prin reducerea

vârstei standard de pensionare și menținerea stagiului complet de cotizare fără a prevedea și un stagiu minim de cotizare ca la orice persoană normală.

Art. 47 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale:

1) Persoanele asigurate care au realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, în funcție de gradul handicapului, beneficiază de reducerea stagiilor de cotizare și a varstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3, astfel:

a) cu 15 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap grav;

b) cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap accentuat;

c) cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap mediu.

(2) Asigurații nevăzători beneficiază de pensie pentru limita de vârstă, indiferent de vârstă, dacă au realizat ca nevazator cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare prevăzut de lege.

În răspunsul primit de petentă de la Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale comunică următoarele aspecte referitor la obiectul petiției:

Articolul nr. 47, alin (1) din Legea nr. 19/2000 completată și republicată prevede reduceri atât ale vârstei standard de pensionare cât și a stagiului complet de cotizare în trei situații distincte pentru persoanele care au realizat stagiu de cotizare în condiții de handicap.

Există trei grade de handicap, grav, accentuat și mediu. Pentru fiecare categorie, legea a stabilit niște beneficii în funcție de gravitatea handicapului. Petenta realizând stagiu de cotizare în condiții de handicap, și în acest caz, singurul beneficiu este cel al reducerii vârstei standard de pensionare, cu 10 ani, cu condiția realizării stagiului complet de cotizare.

Prin urmare din momentul îndeplinirii stagiului complet de cotizare, petenta se poate înscrie la pensie pentru limită de vârstă, dacă se încadrează în cei 10 ani de reducere. Propunerea petentei de a i se reduce stagiul complet de cotizare cu 10 ani, este imposibil de pus în practică, întrucât această facilitate este rezervată persoanelor cu handicap grav.

Dacă certificatul de încadrare în grad de handicap este menționat că a dobândit handicapul în copilărie, este permanent și gradul este mediu, poate solicita înscrierea la pensie pentru limită de vârstă la data care are un stagiu de cotizare cumulat cu 30 de ani, în aceștia incluzându-se și anii în care a beneficiat de pensie de invaliditate, precum și anii în care a urmat cursuri de universitate, cu condiția absolvirii acestora, dacă este cazul.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, petenta sesizează aspecte referitoare atât a vârstei standard de pensionare cât și a stagiului complet de cotizare prevăzut la art. 47 din Legea nr. 19/2000.

Pentru acest motiv petenta a solicitat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să elimine aspectele de discriminare create de prevederile Legii 19/2000, astfel încât toți cetățenii României să beneficieze de aceleași drepturi.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

Curtea Constituțională a României care a statuat cu valoare de principiu că "principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență".

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.

Coroborat actului normative care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului produs, ce creat o circumstanțe concretizate printr-o deosebire, excludere, restricție sau preferință și care poate să îmbrace forma unui tratament diferențiat în cazul specific dedus spre analiză de către petent.

În cazurile de discriminare trebuie analizat tratamentul diferențiat apărut între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr.137/2000, republicată.

Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține că în fapt, petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării solicitând constatarea unei fapte de discriminare care decurge din dispoziții legale.

Astfel, în fapt, în exercitarea competențelor sale Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâți, ce pot duce în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența materială de a se pronunța asupra actelor normative conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale;
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

V. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DEZIDERIU GERGELY – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

POP IOANA – Membru

VASILE ALEXANDRU DANIEL – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

